

**מ"ת 10954/10 - מדינת ישראל נגד עופר קובר, ליאור בן סימון, איל
עוזיה, שרון אדרי**

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 10-10954 מדינת ישראל נ' קובר(עוצר) וACH
תיק חיצוני: 403251/2017

בפני	כבוד השופט גיא אבןו
ה המבקש	מדינת ישראל
נגד	ונגד
המשיבים	1. עופר קובר (עוצר) 2. ליאור בן סימון (עוצר) 3. איל עוזיה (עוצר) 4. שרון אדרי (עוצר)

החלטה

בנוגע לטענה של ראיות המוכיחות את ביצועו של עבירה של התפרצויות למקומות מגורים בכונה לבצע גניבה בצוותא והתפרצויות מתכוו לאחר שביצעו גניבה, לפי סעיפים 406(ב) ו- 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). למשיב 1 מיוחס אישום נוספת להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(a)+7(g) רישא לפיקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ושימוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין. מצד כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים.

ההחלטה זו עוסקת בשאלת קיומן של ראיות לכואורה להוכחת המוכיחים למשיבים. 3 העורות מקדימות: א. בעקבות הדיוון בבקשת ולאור טענות ב"כ המשיבים, תוקן כתוב האישום על דרך מחייבת עדת תביעה מס' 5 בכתב האישום המקורי. ב. בהמשך לדיוון הגיעו הצדדים השלים טיעון בכתב לרבות הפניה לפסיקה, זאת בונגע לשאלת כיצד ניתן יהיה להעיד במשפט את המודיעעה למועד 10 שסירבה למסור עדות במשפטה, משמעות הסירוב, והאם יש לו נפקות בשלב זה של ההליך. ג. הצדדים לא טענו דבר וחצי דבר ביחס לaioshom השני, יתכן בשל כך שהמשיב 1 מסכים לתשתיתית ראייתית למפורט באישום זה, או נוכח הנחה שמדובר באישום שאין בו להשפייע על תוצאות ההליך לאור כמות הסם שהחזקתו מיוחסת למשיב, או מכל טעם אחר. כך או אחרת, ההחלטה זו עוסקת באישום הראשון בלבד, אליו התייחסו הצדדים.

אישום מס' 1

1. בתמצית נתען כי הצדדים הגיעו למקום מפגש בבית ברחווב ויצמן 69 גדרה הגובל במושב קידרין (להלן: מקום המפגש). בשעה 9:20 הגיע המשיב 1 למקום המפגש במכונית מצובישי. מיד ובסיום הגיע המשיב 2 במכונית

עמוד 1

סיטרואן (להלן: מכונית הסיטרואן). בשעה 09:40 הגיעו המשיבים 4-3 במכונית מאוזה בה נהג אחר בשם דror דרוי (להלן: דרור).

דרור מסר למשיב 1 חפץ מתכתית ארוך (להלן: החפץ) שאותו הסליק האחרון תחת חולצתו, ובהמשך הניח את החפץ בתוך הסיטרואן. המשיב 2 העביר חפצים מתחא המטען של הסיטרואן לתא המטען במכונית המאווזה, ודror עזב את המקום בעוד המשיבים נותרו במקום המפגש.

בשעה 10:32 הגיעו המשיבים 2 ו- 3 לסיטרואן, המשיב 3 הוציא מתחא המכונית את החפץ והניחו בסמוך, והמשיבים 2 ו- 3 עזבו את מקום המפגש בנסיעה בסיטרואן. בשעה 10:38 הגיעו המשיבים 2 ו- 3 למקום המפגש בנסיעת בסיטרואן, המשיב 3 נטל את החפץ, העבירו למשיב 2 אשר נכנסו לתוך הסיטרואן, והמשיבים 2 ו- 3 עזבו את מקום המפגש.

בשעה 10:47 הגיעו המשיבים כולם אל מקום המפגש, המשיב 2 נכנס למושב הנהג של הסיטרואן והמשיב 4 נכנס למושב האחורי. המשיבים 1 ו- 3 הגיעו למכונית המיוצבישי תוך שימוש במשיב 3 נטל לידיו בדים שונים ואילו משיב 1 נטל חפץ מתכתית ארוך עטוף بد, והמשיבים 1 ו- 3 נכנסו גם הם לסיטרואן. המשיבים כולם עזבו את המקום במכונית הסיטרואן.

בשעה 11:00 או בסמוך לכך הגיעו המשיבים במכונית הסיטרואן לבית המתלון במושב קידרין (להלן: הבית) שהוא נועל וסגור, פרצו בצוותא חדא בדלת שנטרלו את מערכת האזעקה על ידי חיתוך חיווט האזעקה, עקרו את מנעול דלת הזכוכית המקשרת בין המרפשת לסalon וכוכנו אל הבית. בנסיבות אלה עקרו מתח ארון בቤת כספת לבנה שהכילה אקדח, 3 מחסניות מלאות כדורים, 30,000 ₪ במזומנים, המחאות שקיבלו המתלון מלוקחות, 4 דרכונים.

תמצית טענות הצדדים

2. אין מחלוקת כי בית המתלון נפרץ וכי נגנבה ממנו כספת שהכילה את המתוואר, תוך שימוש מוגזם בטינה כי הם אלו שביצעו את ההתפרצויות. בתמצית, התשתית הראיתית מתבססת על שני נדבכים מרכזיים: האחד - צילומי מצלמת אבטחה ממוקם המפגש, השני - הودעה למועד 100, תמונה ממכונית הסיטרואן שצולמה המודיעעה, ומזכירים באשר לשיחות עם המודיעעה, שシリבה למסור הודעה בתחנת המשטרה.

3. אין מחלוקת כי המשיבים מזוינים בסרטוניים במקום המפגש עובר לאירוע ההתפרצויות. באשר לשאלת זה טוענים ב"כ המשיבים כי לא ניתן להזיהות את החפצים המתוארים בכתב האישום, ולא ניתן לקבוע כי מדובר בחפצים מתכתיים (בכתב האישום מתוארים 2 חפצים בלבד). עוד טוענים ב"כ המשיבים כי לא ניתן ליתן אמון בשעת החקירה וכי ישנו פער של שעה ו- 9 דקות בין שעון החקירה לבין הזמן במציאות. ב"כ המבקשת בהираה כי אכן יש פער זמני, וכי כתב האישום מעודכן בהתאם. כך, כядו"ח הצפיה מתיחס לשעה 09:39, בכתב האישום צוינה השעה 09:48.

4. המחלוקת המרכזית נוגעת להודעה למועד 100, ולעובדת כי המודיעעהシリבה למסור הודעה בתחנת המשטרה. המבקשת כללת את המודיעעה עדת תביעה, ובכונתה לזמןה למסור עדות בבית המשפט.

5. לטענת המבקשת, פער הזמן הקצר של 11 דקות בין מועד עזיבת המשיבים את מקום המפגש במכונית הסיטרואן, לבין מועד ההודעה למועד 100 על חדל לפריצה, על ידי אנשים שנכנסו למכונית הסיטרואן, מקיים תשתיית

ראייתית כנדרש. לטענת המבוקשת, העובדה שהמודיעה סייבת למסור הودעה בתחנת המשטרה, אינה מונעת צירופה כדעת תביעה וזימונה להעיד בבית המשפט.

לשיטת המבוקשת אין מקום לדון בשלב זה בטענת המשיבים לקשיי ראייתו הנובע מאי-חקירת המודיעעה בתחנת המשטרה. המבוקשת הוסיפה וטענה כי המודיעעה אינה פסולה להעיד, כי הודעתה למועד 100 מהוות אמරת חוץ, כי סיירובה להעיד במשטרה תועד במצרדים, וכי מתקיים חריג לעדות מפני השמועה נוכחת הודעה למועד בזמן ביצוע העבירה ולאור הכוונה לזמן את המודיעעה עדיה במשפט, כך שניתן יהיה לחזור אותה בחקירה נגדית. ב"כ המבוקשת הפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה בעמדתה, לרבות ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל (פ"ז נב(5) 460) (להלן: עניין ז'אפר).

6. ב"כ המשיבים טענו כי טענות הנוגעות לקבילותות ראיות מקומן בשלב זה של ההליך. עוד טענו כי על בית המשפט לבחון את התשתיתית הראייתית כפי שהיא קיימת במועד הדיון, ולא תחת הנחת העובודה של המבוקשת, לפיה המודיעעה תעיד במשפט חרף סיירובה למסור הודעה בתחנת המשטרה. עוד טענו, כי אף אם תעיד המודיעעה במשפט, הגנת המשיבים תיפגע נוכחת היעדר מסירת גרסה במשטרה, ומכך תקים טענת הגנה מן הצדק. עוד הפנו ב"כ המשיבים לכך שאלוי נחקרה המודיעעה במשטרה, ניתן היה לעמת אותה עם ממצאים ולבצע פעולות חקירה הכרחיות כגון מסדרי זיהוי, דבר שהוא בו לסייע בגילוי האמת. ב"כ המשיבים הפנו לכך שבניגוד לעניין ז'אפר, בענייננו זהות המודיעעה ידועה, ומ声称 אין מניעה להביאה לעדות במשפט. מכאן, לא ניתן היה לעשות שימוש בסעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), וככל שהמודיעה תסרב להגיע תוכל המבוקשת לבחון אפשרות שימוש בסעיף 10א לפקודת הראיות, ובלבך שאמצעי פסול יניא את המודיעעה מלהתהייב למשפט.

עוד טענו ב"כ המשיבים כי המודיעעה לא ראתה בזודאות התפרצויות, כי אינה יודעת מה ראתה בידי החשודים עליהם דיווחה, כי קיימים דיווחים סותרים באשר למספר החשודים שראתה (פעם דיברה על שניים ופעם על שלושה, ואילו המשיבים הם ארבעה), כי דיווחה על חשודים שחורים ואילו המשיבים 4-2 בעלי גון עור בהיר, כי החשודים לבשו שחור ואילו מדובר מדו"ח הצפה עולה שהמשיב 1لبש חולצה בהירה.

כן טענו ב"כ המשיבים לאפליה בין המשיבים לבין דרור אשר נפגש עם במקום המפגש ואף היה מעורב במסירה וקבלת חפצים, ונחקר כחשוד, אך סופו של יום איננו נאשם.

לבסוף טענו ב"כ המשיבים לשינוי בן שלושה שבועות ממועד היודיעע זהות המשיבים ועד מעצרם, שייחי שנוצר לשיטות כתוצאה מניסיון המשטרה לגבות הודעה מהמודיעה, ושיש בו לחזק את הטענה בדבר חולשה ראייתית.

תשתיית ראייתית ודין

7. כאמור, אין מחולקת על כך שבית המשפט נפרץ תוך שכסתה נעה ממקומה ונגנבה על תוכולתה. החקירה החלה עם קבלת הודעה למועד 100. אפנה למסמכים שלhalb: א. דיסק הקלטת ההודעה למועד 100; ב. דז"ח משל"ט מיום 8.9.17; ג. דז"ח תמלול מאות רון ברונר.

ההודעה למועד 100 התקבלה בשעה 10:59, תוך שהמודיעה תיארה חשד בדבר התפרצויות לבית במושב קדרון, סירה שמדובר בשלושה חשודים שנכנסו לרכב סיטרואן כסוף שחור אותו היא צילמה ומסרה טלפוןונית את מספרו, סירה על 3 גברים כהים שהחזיקו קופסה לבנה, נראה בלוחץ, נושאים לכיוון ביילוי בפראות במהירות מופרצת.

הازנתி מספר פעמיים להקלטה. המודיעה נשמעת לחוצה ונחזית כדי שמתלוננת בזמן אמת על שרתה בסמוך לפניה למועד, ועל שוראות עיניה תוך כדי נסעה בעקבות רכב החדשום.

8. מסמך ד. דיו"ח פעולה מיום 17.9.2017 מתאר הגעה למושב קדרון, חבירה לצוות שנכח במקום, שיחת טלפון שלו עם המודיעה, שמספרה לו כי ראתה שניים או שלושה חזoids מחזקים קופסה לבנה יוצאים כפופים ובריצה מחצר בית במושב לכיוון רכב סיירואן שחור שמיד החל בנסעה. היא צילמה את חלקו האחורי של הרכב כוללلوحית הזיהוי והעבירה את התמונה ב__); מסרונו לטלפון הניד של פקד דוד. בדיקת המספר העלה כי הרכב ש"יר למשיב 2 המתגורר באופקים. בהמשך ולפי הפניה של רב"ש היישוב הגיע פקד דוד לביתה של אורטול ביטון, שם נמצאו המצלמות אשר תיעדו את המפגש בין ארבעת המשבבים ודורור דרעי מתוך חלקו הראשון של כתב האישום, מפגש שכאמור התרחש עובר להתרצות.

9. מסמכים נוספים הנוגעים לניסיונות לקבל עדות מסודרת מן המודיעה: ה. מזכיר מאת אוסקר יעקובוב מיום 17.3.2017. מתאר כי ביום 17.9.2017 (הזכיר נכתב באחור ניכר - ג.א.) התקשר למודיע(ה) מיל' מספר פעמיים ואף נסע לביתה והכל ללא מענה. לאחר שהשair הודיע דרך בעלה, המודיעה חזרה אליו ואמרה שכבר מסרה הכל לשוטר "אשר", ושאינה מעוניינת למסור עדות כי היא מפחדת על עצמה ועל בני משפחתה; ו. מזכיר מאת אריך רזניק מיום 17.3.2017. מתאר כי ביום 20.9.2017 (הזכיר נכתב באחור ניכר - ג.א.) פנה פקד אשר דוד למודיעה כדי לנסות פעם נוספת לשכונה להגעה למסירת עדות. המודיעה עמדה על התנדותה, אז אריך שוחח אתה וניסיה גם הוא לשכונה, אך לשוו. במהלך השיחה ביקש ממנו הבחרות לאירוע. תיארה בפניו כי ראתה 2 או 3 גברים יוצאים משער משפחחת קישנער. המקום מזכיר לה כבב בצורת קובייה או מלבן, רצו ככל שיכלו לכיוון רכב סיירואן שחור, עליו יחידי וממלטו מהמקום במהלך, אז החליטה לנסוע אחריהם ודיווחה במקביל למועד 100; ז. מזכיר מאת אוסקר יעקובוב מיום 26.9.2017. באותו יום שוחח עם המודיעה ושאל אם היא יכולה לזרות את החשודים. השיבה שאינה יכולה לזרות כי לא ראתה את פניהם שהיו מכוסות בכובע קסקט, ושבה וסירבה למסור עדות בתחנה, תוך שטענה כי מפחדת על עצמה ועל משפחתה; ח. מזכיר מאת אוסקר יעקובוב מיום 3.10.2017. מתאר כי באותו יום התקשר למיל' (המודיע) פעם נוספת ונספה ושאל אותה אם הרכב אליו נכנסו החשודים היה מונע והאם היה הנג בתוכו, והוא השיבה כי הרכב היה מונע ובתוכו הנג, אחד החשודים התישב במושב הקדמי ליד הנג, ואילו שניים אחרים התישבו מאחור; ט. מזכיר מאת דוד מיום 3.10.2017. מתאר כי ביום האירוע (הזכיר נכתב באחור ניכר - ג.א.) הגיע לבית משפחחת קישנער והבחן כי הויטרינה פתוחה; י. מזכיר מאת אוסקר יעקובוב מיום 3.10.2017. מתאר כי התקשר למטלון ושאל אותו על צבע הכספת שנגנבה מביתו, ונענה כי מדובר בכספת בצבע לבן מט.

10. מן המסמכים שנסקרו לעיל עולה כי המודיעה תיארה בזמן אמיתי 3 גברים שהתרפצו מתוך המשק של משפחת קישנער כשהם אוחזים חוץ גדול, לבן, בצורת קובייה או מלבן, נזהה להיות כבד. כאמור, אין מחלוקת על כך שבוצעה התפרצויות בבית המטלון, ממנה נגנבה כספת לבנה שנעקרה מהקיר. תיאור המודיעה מתישב לכואורה להפליא עם אופן ההתרפות וסחרת הכספת (הכבדה). בהזדעה למועד 100 דברה המודיעה על 3 גברים, וכך גם בשיחתה עם אוסקר יעקובוב (מסמך ח' לעיל), שם הבירהה כי אחד החשודים התישב ליד הנג, והשניים האחרים מאחור. מכאן, אני מוצא ליחס משקל כלשהו, ודיי לא בשלב הLEGAL, לעובדה שסבירה עם אריך רזניק (מסמך ו' לעיל) דברה המודיעה על 2 או 3 גברים.

11. המכונית אליה נכנסו החשודים היא מכוניתו של מшиб 2, ועל כך אין חולק. אין זהו של החשודים האחרים

בזירת התפרצויות, ועל זהותם ניתן ללמידה ממקום המפגש עבור התפרצויות.

צפיתי בעיון בסרטוני מצלמת האבטחה, והתנהלוותם של המשיבים, כמו גם של דרור דרוי, נחיזת להיות כשל חברות אנשים שחברו ייחדו לביצוע פעולה, תוך שבשלב זה אין משמעות לשאלה האם החפצים שנמצאים בסרטונים הם מתכווניםقطעת המבוקשת, אם לאו. דרור עזב את מקום המפגש בלבד, ואילו המשיבים נותרו שם למשך משעה נוספת. בשעה 10:48 נכנסו המשיבים כולם למזכונית הסיטרואן השיכת למשיב 2, ועזבו את מקום המפגש.

זה המקום ציין את מסמר יא. מזכיר מאת שלומי שי מיום 17.9.2017. החוקר מצין כי ישנו פער זמינים של 1:09 שעוט בין הזמן המופיע בסרטוני מצלמת האבטחה לבין הזמן במציאות. הזמן המפורטים בכתב האישום נערכו תוך התייחסות לפער הזמן. אציג כי מצפהה שלי בסרטונים, עולה כי המשיבים עזבו את מקום המפגש דקה אחת מאוחר יותר מכפי המתואר בכתב האישום ובדו"ח הצפיה (10:47), הינו בשעה 10:48.

שיחת המודיעעה התקבלה במקד 100 בשעה 10:59. כאמור, לאחר ניתוח המסמכים לעיל קבעתי כי המודיעעה מדוברת לכארה על 3 גברים הסוחבים את הכספה שנגנבה מבית המתלון, שנכנסו למזכונית הסיטרואן, שניים למושב האחורי, אחד למושב ליד הנהג, הרכב היה מונע ונרג המתון בתוכו, והרכב עזב בשעתה את המקום.

יודגש, המודיעעה התקשרה למשטרה לאחר ביצוע הפריצה, בזמן שהחשודים עזבו את זירת התפרצויות, ותוך כדי נסיעה אחריו למזכונית הסיטרואן.

12. מהתיאור הנ"ל עולה כי מי שנסעו ברכב הסיטרואן הם לכארה המשיבים. המשיב 2 נהג ברכב, ואילו המשיבים האחרים נסעו בו. למשיבים הספיק פרק זמן קצר ביותר של 11 דקות על מנת להגיע למקום המפגש בבית המתלון, לבצע את התפרצויות, לעקור כספת, ולצאת מן המקום במהירות בחזרה למזכונית.

לטענת ב"כ המשיבים, המרחק בין מקום המפגש ביישוב גדרה לבית המתלון במושב קדרון הוא 20-15 ק"מ, והמשיבים לא יכולים להגיע למקום ולבצע התפרצויות בפרק זמן כה קצר. אפנה למסמר יב. הודיעת אורטלי ביטון מיום 25.9.17 (שורות 17-18), שם מוסרת העדה כי היא מתגוררת בבית בו התקיים המפגש, כי הבית מצוי ביישוב גדרה, אך הוא גובל במושב קדרון; כן אפנה למסמר יג. צילום תצ"א חתום על ידי אוסקר יעקובוב ממנו עולה כי מרחק הנסיעה הקרקעי בין מקום המפגש לבית המתלון הוא 1.3 ק"מ.

מכאן, המרחק בין מקום המפגש לבין בית המתלון מתוישב עם המתואר בכתב האישום, אפשרי לנסיעה בפרק זמן קצר ביותר, ואיןנו מקים חולשה ראייתית.

13. המשיבים כוללים יbam בכר שהמודיעה סירבה למסור עדות מפורטת בתחנת המשטרה. אכן, אין מדובר במהלך עניינים רגיל ומקבול, המבוקשת מודעת לכך, ואף בית המשפט עמד על כך במהלך הדיון (עובר לבחינת חומר החקירה), תוך שהתקשה (והתקבלה) התייחסות הצדדים בכתב לשאלות הראייתיות העולות מכך.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, מצאתי כי בנסיבות התקיק דין ובכפוף לשלב הראיתי בו עסקין, אין בכך כדי לפגוע באופן משמעותי בעוצמת הראיות, וכך יותר כמה חולשה מינורית, ואבاهו:

לטענת המבוקשת מדובר בטענה מקדמית שדינה להתרבר אר במהלך התקיק העיקרי, ואילו לטענת ב"כ המשיבים מדובר בדבר ראיות לא קבילות, ומשמעותם לדון בהן כבר עתה.

בוחלות רבות חזר בית המשפט העליון ושנה כי טענות מקדימות דין להתריר במסגרת התקן העיקרי. מנגד, יש לבחון טענות בדבר ראיות בלתי קבילות, באשר בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט להידרש אף לראיית קבילות ולראיות שקיים ספק בדבר קבילותן, אף לא לראיית של פניהן אין קבילות. ראו לעניין זה בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' ב' בן ציון ואח' (פורסם 22.3.04), בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (פורסם 10.4.05).

פנית המודעה למועד 100 מוקדמת ומטוענת, ושיחותה עם אנשי משטרת מתועדות בזכ"דים. החוקרים ניסו מספר פעמים לשכנע את המודעה להתייצב לחקירה בתחנת המשטרה, אף לשואא, תוך שהאחרונה הבהירה כי היא חששת לעצמה ولבני משפחתה.

משכך, החליטה המבוקשת לכלול את המודעה ברשימה עדי התביעה, תוך כוונה לזמןה לעדות. מכאן, בפנינו שתי אפשרויות:

הachat - אם תהייצב המודעה בבית המשפט, בין אם בהסכמה ובין אם בכפייה, אז ההודעה למועד 100 תהיה לכאהה קבילה לאמתות תוכנה לפי סעיף 9 לפקודת הראיות, ועדותה בבית המשפט תהווה עדות ישירה אודות מעשיה ומראה עיניה.

השניה - אם לא תהייצב המודעה בבית המשפט, יוכל בית המשפט להחליט האם לקבל את ההודעה למועד 100 כמו גם את תוכן שיחותה עם אנשי המשטרה לפי סעיף 10(ב) לפקודת הראיות. במצב דברים זה יהיה על בית המשפט להשתכנע שאמצעי פסול הניא את המודעה מההתייצב. בעת הנוכחות אין טענה בדבר אמצעי פסול, ומайдך אני רואה בשלב זה בסיס ממשי לכך שלא ניתן היה להביא את המודעה לעדות בבית המשפט, ولو בצו הבהא.

בשני המקרים עולה קושי מסוים בכך שהמודעה לא נחקרה במשטרת ולא בוצעו עמה פעולות שיכלו להתבצע, אף סבורני כי קושי זה אינו משמעותי נוכח תוכן הודעתה למועד 100, נסיבות מסירת ההודעה ותוכן שיחות ההבהרה שנערכו עמה מאוחר יותר.

שני הצדדים ביקשו להתייחס לעניין זוapr, אף לדעתי הוא איננו רלוונטי לתיק דין נוכח העובדה שם מדובר על מודיעיע שלא ניתן היה לאתר, ואילו במקרה דין מדובר על מודיעיע שפרטיה ידועים ונitin לזמןה לעדות, כפי שמתכוonta המבוקשת לעשות.

14. סיכום הממצאים בחקירה:

- א. המשיבים כולם נכלו במקום המפגש עם אחד נוסף בשם דרור דרוי.
- ב. דרור עזב את מקום המפגש למעלה משעה לפני המשיבים.
- ג. בשעה 10:48 עזבו המשיבים את מקום המפגש במכונית הסיטרואן של המשיב 2.
- ד. המרחק הקרקעי בין מקום המפגש לבית המתלון הוא כ- 1.3 ק"מ.
- ה. בשעה 10:59 נראו 3 חשודים מתפרצים החוצה מבית המתלון כשהם אוחזים כספת שנעקרה מן הבית, ונכנסו למכונית הסיטרואן שהמתינה במקום מוגנת ונוהג בתוכה, ומידי עזבו את המקום בנסיעה פרועה.

15. נוכח הפרש הזמן הקצר בין מועד עדיבת המשיבים את מקום המפגש לבין מועד התפרצויות החוצה מבית המتلון, אני קובע קיומה של חזקה תכופה, ומכאן המשיבים הם החשודים שיצאו מבית המotelון. ברי כי הטענה חזקה במיוחד ביחס למשיב 2 - המחזיק במכונית הסיטרואן, אך נוכח סמיכות הזמן אני קובע כי בשלב זה הראיות משמעותיות גם ביחס למשיבים הנוספים.

16. הטענה לאפליה ביחס לדרכו דרויינה להתרבר בשלב התקיך העיקרי. לעומת זאת אצין כי סבירה בעניינו החלטת המבקרת להימנע מהגשת כתוב אישום כנגד דרכו, נוכח עדיבתו את מקום המפגש לעמלה משעה לפני שעוזבו אותו המשיבים (בדרכם לבית המotelון). אכן, התנהלותו של דרכו נראית לשודה, וכי הוא שותף למשיבים לתכנית העברינית, אך חשדות לחוד וראיות לחוד.

17. בית המשפט עיר להיעדר ראיות פורניזיות לנוכחות מי מהמשיבים בבית המotelon, כמו גם היעדר תימוכין בדמות איקונים, אך אין דינה של ראייה גנטיבית כראיה פוזיטיבית. עוד אצין כי לא מצאתי ליחס משקל, בעת הנוכחות, לדבר פערם בין תיאור החשודים לתיאור המotelונאים, ולא מצאתי כי יש בכך להפחית מעוצמת הראיותلقאהה.

18. על כל אלה יש להוסיף את העובדה שהמשיבים מילאו פיהם, צדוקותם על פי דין, ובכך, כדיוע, יש לחזק את הראיות נגדם. שתיקת המשיבים רלוונטיות גם בשלב בחינת ראיות לכאהה, וראו לעניין זה, מבין רבים, את בש"פ 12/4667 אחולאי נ' מדינת ישראל (הורסם 28.6.12, פסקה 8). אילו מי מהמשיבים לא היה שותף להגעה לבית המotelon, חרף היציאה המשותפת למקום המפגש, חזקה עליו כי היה טורח להביא נתון זה בפני החוקרים.

19. שאלתי את טענת ב"כ המשיבים באשר לשיהו בעיצרם של המשיבים, אך לא מצאתי כי השיהו יוצר קושי בשאלת קיומן של ראיות לכאהה, בפרט נוכח העובדה שהמברקשת ביצעה פעולות חקירה נדרשות בפרק הזמן שקדם למעצר המשיבים. יתכן כי פעולה נוכחשה יותר של המשטרה למעצרו של المشיב 2 מיד עם קבלת פרטיו הייתה מובילה לממצאים נוספים, אך זהה ספקולציה בלבד, ובית המשפט איננו מעמיד עצמו "חוקר על", ודאי בשלב זה של ההליך.

20. נוכח המפורט לעיל אני קובע קיומן של ראיות לכאהה כנגד כל המשיבים ביחס לאיושו הראשוני, בכפוף לקיומה של חולשה מינורית הנלמדת מכך שהמודיעה לא מסרה עדות מסודרת בתחנת המשטרה.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.